

Židům 11:23 Mojžíšovi rodiče věřili, a proto svého syna tři měsíce po narození ukryvali; viděli, že je to vyvolené dítě, a nezalekli se královského rozkazu.

24 Mojžíš věřil, a proto, když dospěl, odepřel nazývat se synem faraónovy dcery.

25 Raději chtěl snášet příkoří s Božím lidem, než na čas žít příjemně v hříchu;

26 a Kristovo pohanění pokládal za větší bohatství než všechny poklady Egypta, neboť upíral svou mysl k budoucí odplatě.

27 Věřil, a proto vyšel z Egypta a nedal se zastrašit královým hněvem; zůstal pevný, jako by Neviditelného viděl.

28 Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.

Exodus 12:1 Hospodin řekl Mojžíšovi a Áronovi v egyptské zemi:

2 "Tento měsíc bude pro vás začátkem měsíců. Bude pro vás prvním měsícem v roce.

3 Vyhlaste celé izraelské pospolitosti: Desátého dne tohoto měsíce si každý vezmete beránka podle svých rodů, beránka na rodinu.

4 Kdyby byla rodina malá a na beránka by nestačila, přibere si každý souseda, který bydlí nejbližší jeho rodiny, aby doplnil počet osob. Podle toho, kolik kdo sní, stanovíte počet na beránka.

5 Budete mít beránka bez vady, ročního samce. Vezmete jej z ovcí nebo z koz.

6 Budete jej opatrovat až do čtrnáctého dne tohoto měsíce. Navečer bude celé shromáždění izraelské pospolitosti beránky zabíjet.

7 Pak vezmou trochu krve a potrou jí obě veřeje i nadpraží u domů, v nichž jej budou jíst.

8 Tu noc budou jíst maso upečené na ohni a k němu budou jíst nekvašené chleby s hořkými bylinami.

9 Nebudete z něho jíst nic syrového ani vařeného ve vodě, nýbrž jen upečené na ohni s hlavou i s nohama a vnitřnostmi.

10 Nic z něho nenecháte do rána. Co z něho zůstane do rána, spálíte ohněm.

11 Budete jej jíst takto: Budete mít přepásaná bedra, opánky na nohou a hůl v ruce. Sníte jej ve chvatu. To bude Hospodinův hod beránka.

12 Tu noc projdu egyptskou zemí a všechno prvorozené v egyptské zemi pobiji, od lidí až po dobytek. Všechna egyptská božstva postihnu svými soudy. Já jsem Hospodin.

13 Na domech, v nichž budete, budete mít na znamení krev. Když tu krev uvidím, pomenu vás a nedolehne na vás zhoubný úder, až budu bít egyptskou zemi.

14 Ten den vám bude dnem pamětním, budete jej slavit jako slavnost Hospodinovu. Budete jej slavit po všechna svá pokolení. To je provždy platné nařízení.

Židům 11:28 Mojžíš věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.

O co šlo?

9 předchozích ran se týkalo přírody, zvířat, komfortu života Egyptanů...

Poslední rána, která s dotýká **života a smrti**.

Nikdo není vynechán nikdo se neschová, ani faraón, prvorozený syn a prvorozené zvíře v každé rodině umírají

Jediná šance, jak přežít je **návod od Hospodina**.

Potřebuje to čas a přípravu ale třeba do detailu dbát na návod.

Exod 12:21-28: "Mojžíš tedy svolal všechny starší Izraele a řekl jim: „Jděte, vezměte si ze stáda kus pro své rodiny a zabijte velikonočního beránka. Pak vezměte svazek yzopu, namočte jej do misky s krví a tou krví potřete nadpraží i obě veřeje. Nikdo z vás nesmí až do rána vyjít ze dveří svého domu, neboť Hospodin půjde bít Egypt. Když spatří nade dveřmi a na obou veřejích krev, mine Hospodin ty dveře a nedovolí zhoubci vejít do vašich domů a ranit vás. Toto slovo dodržujte, neboť je to věčné ustanovení pro tebe i pro tvé syny. Až přijдете do země, kterou vám Hospodin dá, jak zaslíbil, zachovávejte tento obřad. Až se vás vaši synové zeptají: „Co pro vás tento obřad znamená?“ odpovíte: „Pesach je oběť beránka Hospodinu, který v Egyptě ušetřil domy Izraelitů. Udeřil na Egypt, ale naše rodiny zachránil.“ Tehdy lid padl na kolena a klaněl se. Synové Izraele šli a zachovali se přesně tak, jak Hospodin přikázal Mojžíšovi."

Hospodin dal příkaz, aby Izrael po všechny roky své existence slavil tento svátek. 10 Nisanu vezmete beránka bez vady, do 14 ho budete mít u sebe, večer ho společně zabijete, pak jeho krvi pomůžete obě veřeje a nadpraží domu kde ho budete jíst. Upečte ho na ohni k tomu nekvašené chleby a trpké byliny. Co nesníte spálíte. Budete jíst ve chatu oblečení obutí budete sbalení. Je to svátek Pesach = minutí Hospodinovo.

Pesach ... od slovesa "pásach" = pominout, projít kolem, ušetřit, přeskočit, prominout nebo pominout." ... tam, kde lid Izraele jedl beránka a jeho krví pomazal veřeje domu; pak Hospodinův anděl procházel Egyptem a pobíjel všechny prvorozené, ovšem MINUL, přeskočil domy s veřejemi označenými krví a nikoho v těchto domech nezabil.

Je zajímavé, že lid Izraele si daný měsíc měl ustanovit **jako první měsíc v roce** (Ex 12,1).

Klíčovým měsícem neměl být první měsíc po žních, jako je to bylo zvykem v tehdejší světě, ale první měsíc v **nově nabyté svobodě**, ke které celý národ přivedl.

Při instrukcích ohledně klíčové noci je **ustanoven svátek pesachu**, kterým si bude lid Izraele **každý rok připomínat vysvobození z otroctví**. Ukazuje to na poselství Hospodina pro další generace lidu Izraele, děti těch, co byli zachráněni před smrtí: že totiž i ti, co se dosud nenarodili, byli zachráněni jen díky zásahu Hospodina. Je zde obsažena návaznost v tom, že Hospodin dává život i další generaci, chce jí být Bohem, chce je učít životu.

Hospodin říká, že **v tu noc projde zemi** a pobije všechny prvorozené. Je to soud nad všemi egyptskými bohy. Každá rána se týkala nějakého božstva. Ale zde jde o víc. **Izrael je Boží prvorozený syn** faraón se proti němu postavil, a proto se Hospodin postavil proti jeho synu a zároveň všem prvorozeným v Egyptě.

Exod 4:21-23: "Hospodin totiž Mojžíšovi řekl: „Až se vrátíš do Egypta, buď připraven konat před faraonem všechny divy, ke kterým jsem tě zmocnil. Já však posílím jeho hrdost, a tak nenechá lid odejít. Tehdy faraonovi řekneš: Takto praví Hospodin — Izrael je můj syn, můj

prvorozený. Řekl jsem ti: ‚Propust' mého syna, aby mi sloužil.‘ Ty jsi ho však odmítl propustit. Hle, nyní zabiji tvého syna, tvého prvorozeného!’”

Hospodin prochází Egyptem, tam kde je znamená krve nedovolí zhoubci, aby vešel a přinesl smrt. Kdo je ten zhoubce? Anděl smrti... tajemství, satan, kterému Bůh dovolí, aby vzal život? Podstata, že **bez Božího svolení nemůže udělat nic**. Nemůže uškodit.

Jako u Joba, Hospodin dal satanovi hranice, které nemohl překročit.

*1 Janův 5:18 Víme, že nikdo, kdo se narodil z Boha, nehřeší, ale **Syn Boží jej chrání a Zlý se ho ani nedotkne**.*

Jsme pod ochranou Nejvyššího...

*Žalmy 91:1 Kdo v úkrytu Nejvyššího bydlí, **přečká noc** ve stínu Všemocného.*

*8 Na vlastní oči to spatříš, **užříš odplatu**, jež **stihne svévolníky**.*

9 Máš-li útočiště v Hospodinu, u Nejvyššího svůj domov,

*10 **nestane se ti nic zlého, pohroma** se k tvému stanu nepřiblíží.*

11 On svým andělům vydal o tobě příkaz, aby tě chránili na všech tvých cestách.

12 Na rukou tě budou nosit, aby sis o kámen nohu neporanil;

13 po lvu a po zmiji šlapat budeš, pošlapeš lvíce i draka.

14 Dám mu vyváznout, neboť je mi oddán, budu jeho hradem, on zná moje jméno.

15-16 Až mě bude volat, odpovím mu, v soužení s ním budu, ubráním ho, obdařím ho slávou, dlouhých let dopřeji mu do sytosti, ukáži mu svoji spásu.

ALE: Mojžíš pokropil veřeje svých dveří, a tak ochránil svého prvorozeného syna před smrtí. Bez ohledu na to, zda byl prvorozený syn miminkem, nebo dospělým člověkem, na rozhodnutí jeho otce závisel jeho život.

Naše rozhodnutí (otcové a matky) má vliv na budoucnost našich dětí (možná i vnoučat). kládat je pod moc krve Ježíše Krista.

Jako Jób, který se modlil za své (už dospělé) děti. Aby se jich Zhoubce nedotknul.

Zhoubce „olethreuein“ (š-v-t), výskyt ve SZ

*Jer 22:6-7: "Toto praví Hospodin o domě krále judského: "Byl jsi mi Gileádem a vrcholkem Libanónu. Učiním tě však pouští, městy, jež nebudou obývána. Posvětim proti tobě **šířitele zkázy**, každého s jeho zbrojí, ti porazí tvé nejlepší cedry a vhodí do ohně.""*

*Jer 6:27-28: ""Ustanovil jsem tě, abys přezkoušel můj lid, zkoumal jeho ryzost. Poznáš a přezkoušíš jejich cestu. Všichni jsou to umíněnci umínění, utrhají, kudy chodí, jsou z bronzu a ze železa, všichni jsou to **zhoubci**."*

*1Sa 13:16-17: "Saul, jeho syn Jónatan i lid, který s nimi setrval, usadili se v Gibeji Benjamínově, kdežto Pelištejci tábořili v Mikmásu. Z pelištejského ležení vyšly tři oddíly **záškodníků**; jeden oddíl se ubíral směrem k Ofře, k zemi Šúalu,"*

*Iz 54:15-17: "A kdyby se kdo proti tobě srotil, nebude to pocházet ode mne. Kdo se proti tobě srotí, v boji proti tobě padne. Hle, já jsem stvořil řemeslníka, jenž rozdmychuje uhlí v oheň a zhotovuje zbraně k užívání. A já jsem stvořil **šířitele zkázy**, aby hubil. Žádná zbraň vyrobená proti tobě se nesetká se zdarem, každý jazyk, jenž proti tobě povstane na soudu, usvědčíš ze svévole. Toto je dědictví Hospodinových služebníků, jejich spravedlnost je ode mne, je výrok Hospodinův.""*

Klíčovým znamením (Ex 12,13) je **krev beránka** (či kozlíka) natřená na veřejích domu, ve kterém bydlí kdokoli z pospolitosti Izraele. Tato krev je pro Hospodina znamením, že daní lidi

chtějí být vyvedeni z otrokářského živoření do života, kdy bude Hospodin jejich Bohem. Nejenom, že v daném domě budou **uchráněni od smrti prvorozených** (lidí i zvířat), ale jedná se též o **znamení pro Hospodina**, že chtějí být **součástí jeho lidu**.

Celá událost je též ukazatelem do budoucnosti, kdy v době, kterou nyní označujeme slovem novozákonní, Ježíš Kristus zemře za hříchy lidí -- a **každý, kdo věří v jeho krev, tím dává Bohu znamení**, že chce být uchráněn před Božím soudem a pro věčný život s Bohem.

Toto jádro křesťanské zvěsti je obsaženo například v dopise apoštola Pavla Římanům, kapitole 3, verši 25 (v překladu B21):

"Jeho (= Ježíše Krista) určil Bůh za oběť smíření (s Bohem) pro ty, kdo věří v jeho krev".

Věřit v jeho krev znamená **věřit v jeho smrt** -- v to, že smrt Ježíše Krista zaplatila nekonečně velkou cenu, kterou nikdo z nás zaplatit nemohl. Stejně jako nikdo z lidu Izraele se sám nemohl zachránit z otroctví a krví beránka byli prvorození zachráněni k životu. Nikdo z nás se z viny a nespravedlnosti vůči Bohu sám vysvobodit nedokáže, ale může skrze víru "krví Ježíše Krista potřít svoje srdce" (= vztáhnout smrt Ježíše Krista za hříchy lidí i na sebe), aby naznačil Bohu, že

a) chce být vysvobozen z otroctví jiných vlivů a bohů;

b) chce být vyveden ze smrti do života -- chce, aby mu byl Hospodin Bohem.

Veliká noc, v tuto noc se za nás obětoval Ježíš.

Ježíš Kristus vyvádí ze smrti do života, a když by se chtěl někdo připojit, může tak učinit prostě vírou v Kristovu krev (že při posledním soudu, až Bůh bude brát lidi k věčnému trestu a věčné radosti, naše srdce najde potřené krví Ježíše Krista = MINE a ušetří náš život).

Lid Izraele nemusel pro záchranu udělat vůbec nic, to je pravda, ale též během Hospodinovy noci potřeby své veřeje krví a byli připraveni vyjít ze svého otroctví. **Víru a skutky** nelze oddělovat -- pokud někomu věříte, přikládáte váhu jemu samotnému. Proto si stále připomínáme, že **věřit znamená rozhodnout se**.

Bůh je chce vyvést do svobody, ale oni musí sami vyjít. Během Hospodinovy noci dělali přesně ty kroky, ke kterým je on vedl. A v budoucnu bude Hospodinova noc vždy příležitostí, aby "čekali na Hospodina" a vraceli se k události, že jsou vyváděni do svobody, ale přitom jsou na Hospodinu ve všem závislí, protože jen on ví, kam dál a jaký bude ten další krok.

Nikdo z prvorozených Izraele nezahynul, ale od této chvíle každý prvorozený patřil Hospodinu

Exod 13:1-2: "Hospodin k Mojžíšovi znovu promluvil: „Zasvěť mi všechny prvorozené.

*Všechno, co mezi Izraelci **otvírá lůno**, jak z lidí, tak z dobytka, je mé.“*

To se dotýká i nás. Nemusíme se bát Božích soudů, Hospodin nás chrání, pokud patříme jemu. Kdo se **narodil z Boha**... jak řekl Jan – zhoubce se ho nedotkne.

Nejsem už sám svůj...

*Římanům 14:7-8 Nikdo z nás **nežije sám sobě** a nikdo sám sobě neumírá. Žijeme-li, žijeme Pánu, umíráme-li, umíráme Pánu. Ať žijeme, ať umíráme, **patříme Pánu**.*

Faraón i lid Egypta prosí Izraelce, aby odešli. Na radu Hospodina "**oloupí Egypt**" stříbro, zlato, oblečení.

Exod 12:35-38: "Synové Izraele se zachovali podle Mojžíšova slova a požádali Egyptany o stříbrné a zlaté šperky i o šaty. Hospodin naklonil Egyptany k lidu tak příznivě, že jim vyhověli. Dočista Egypt obrali! Synové Izraele pak vytáhli z Ramesesu do Sukotu — jen

pěších mužů bylo asi 600 000, kromě žen a dětí. Vyšlo s nimi také množství přimíšeného lidu a obrovské stádo bravu i skotu."

Přidává se k nim i spousta další lidi kteří viděli že Hospodin je s nimi. **Přimíšený lid...**
600.000 mužů, ženy, děti, můžeme předpokládat kolem 1,5 - 2 milionu lidí a dobytek.

Židům 11:28 Věřil, a proto ustanovil hod beránka a dal pokropit dveře jeho krví, aby se zhoubce nemohl dotknout prvorozených.

Jan Křtitel říká o Ježíši:

Jan 1:29 Druhého dne spatřil Jan Ježíše, jak jde k němu, a řekl: "Hle, beránek Boží, který snímá hřích světa.

Několik bodů k přemýšlení o nás, Ježíši v souvislosti s vyjitím Izraele z Egypta.

1. Žili jsme (nebo žijeme) v otroctví hříchu.
2. Bůh se rozhodl nás vysvobodit
3. Vysvobození skrze beránka, Beránka Božího – Ježíše, dokonalého, bez vady, bez hříchu
4. Jeho krev nás očišťuje od každého hříchu
5. Zhoubce se tě ani nedotkne, tebe – prvorozeného (**každý z nás je prvorozený Boží**)

Ježíš otevřel cestu, na nás je po ní jít.

Beránka snědli, i my budeme „jíst“ tělo a „pít“ jeho krev.

Večeře Páně je čin víry.

Beránek, kterého s nekvašeným chlebem a hořkými bylinami snědli jim dal sílu na to, aby mohly vyjít z Egypta.

Beránek Boží, Ježíš – večeře Páně je místem, kde **dostáváme sílu** na další cestu životem. V Jeho síle půjdeme dál, a cesta kterou jdeme je cesta k vítězství!

Je zde rozdíl. Z Beránka nic nezbylo. I to, co nesnědli museli spálit. (možná proto, aby si z oho ti, kteří zůstali v Egyptě neudělali modlu).

Ježíš byl obětován, zemřel, byl pohřben, ale **třetí den vstal z hrobu**. Otevřel nám cestu nejen z otroctví hříchu **do svobody** Božích dětí.

Otevřel nám cestu **do věčného života**. K definitivnímu exodu, vyjití z Egypta do Kanánu, zaslíbené země, kde je jediný Bůh a Pán, náš nebeský Otec, Hospodin.

Tato cesta je otevřená pro každého.

Nejdeme po ní sami. Já a Ježíš. **Ty a Ježíš = nepřemožitelná dvojice.**

Když Izrael vyšel, doprovázel je **ohnivý a oblakový sloup**. To je Ježíš, který nám svítí na cestu a zároveň je oblakem, který nás chrání před spalujícím žářem slunce na poušti.

Ježíš stojí na začátku naší cesty, jako zachránce, a pak jde s námi jako ochránce, vůdce, přítel, aby nás dovedl do cíle, které je setkání s naším Stvořitelem, Otcem, Hospodinem.

Je třeba vyjít. Udělat první krok. Když Jan Křtitel prohlásilo Ježíši: Beránek Boží, který snímá hřích světa, dvěma z jeho učedníků to nedalo. Byli to Jan a Ondřej. Rozhodli se a šli za Ježíšem. A toto rozhodnutí navždy změnilo jejich život. Stali se učedníky Ježíše.

Vyvedení z Egypta se odehrává v noci. Ne v poledne nebo za východu slunce. Noc, tma, ale oni do této tmy vstupují s Hospodinem. Cestu jim ukazuje ohnivý sloup, a před zákeřným nebezpečím, které by je mohla zezadu napadnout je chrání oblakový sloup. Ježíš nám ukazuje cestu, a Ježíš nás chrání před zákeřnými útoky lidí i mocností pekla.

V životě procházíme mnohdy těžkými a nebezpečnými okamžiky, které by nás mohly přivést ke vzpouře nebo uvrhnout v zoufalství.

Ale Ježíš nám říká: "Vstupuješ do temnoty a jsi plný strachu? Znáš ten pocit, protože sám jsem do té temnoty také vstoupil a měl jsem strach. Byl jsem tam před tebou, vím, co tě čeká, ale znám i cestu ven! Pojď, vezmi mě za ruku a půjdeme společně."

Jaká je tvoje odpověď?

Příloha: 10 ran a egyptská božstva

(prosím berte s rezervou, jako jedno z možných vysvětlení)

Deseti ranami, kterými postihl Egyptány, Jehova pokořil jejich bohy a vykonal nad nimi rozsudek. (2Mo 12:12; 4Mo 33:4) První rána — proměnění Nilu a všech vod Egypta v krev — potupila Hapiho, boha Nilu. Také smrt ryb v Nilu byla pro egyptské náboženství ranou, protože určité druhy ryb byly uctívány, a dokonce mumifikovány. (2Mo 7:19–21) O žábě, která byla považována za symbol plodnosti a egyptské představy o vzkříšení, se mělo za to, že je zasvěcena bohyni žab Heket. Tato bohyně tedy byla ranou v podobě žab zneuctěna.

(2Mo 8:5–14) Při třetí ráně si museli kněží provozující magii přiznat prohru, když se prokázalo, že svými tajnými uměními nejsou schopni proměnit prach v komáry. (2Mo 8:16–19) Ani bůh Thoth (Thowt), který je považován za vynálezce magie či tajných umění, však nedokázal kněžím provozujícím magii pomoci, aby třetí ránu napodobili.

Od čtvrté rány bylo mezi Egyptány a ctiteli pravého Boha jasné rozhraní. Roje střečků napadly domovy Egyptanů, ale Izraelité v zemi Gošen postižení nebyli. (2Mo 8:23, 24) Další rána — postižení hospodářského zvířectva morem — ponížila taková božstva, jako byla bohyně krav Hathor, Apis a bohyně oblohy Nut, která byla vyobrazována jako kráva, jež má na břichu připevněné hvězdy. (2Mo 9:1–6) Rána v podobě boláků zostudila bohy a bohyně, o nichž si lidé mysleli, že mají schopnost uzdravovat. Byli to například Thoth, Isis a Ptah.

(2Mo 9:8–11) Silné krupobití zhanobilo bohy, kteří byli považováni za vládce nad přírodními živly; například Rešpua, který, jak se zdá, byl považován za vládce nad bleskem, a Thotha, který měl údajně moc nad deštěm a hromem. (2Mo 9:22–26) Rána v podobě kobylek znamenala prohru bohů, o nichž se lidé domnívali, že zaručí bohatou úrodu; jedním z nich byl bůh plodnosti Min, který byl považován za ochránce plodin. (2Mo 10:12–15) Mezi bohy, kteří

byli pohaněni ranou v podobě tmy, byli bohové slunce, například Ra a Hór, i bůh měsíce Thoth, o němž si lidé mysleli, že uspořádal slunce, měsíc a hvězdy. (2Mo 10:21–23)

Největší ponížení egyptských bohů a bohyň způsobila smrt prvorozených. (2Mo 12:12)

Egyptští panovníci označovali za bohy, za syny Raa neboli Amon-Raa, sami sebe. Tvrdilo se totiž, že Ra neboli Amon-Ra měl pohlavní styk s královnou. Syn, který se narodil, byl tudíž považován za ztělesněného boha a byl Raovi čili Amon-Raovi zasvěcen v jeho chrámu. Smrt faraónova prvorozeného syna byla ve skutečnosti smrtí boha. (2Mo 12:29) To samo o sobě bylo tvrdou ranou zasazenou egyptskému náboženství, a v neschopnosti zachránit před smrtí egyptské prvorozené se prokázala naprostá bezmocnost všech božstev.